ELI, ELI, LAMA SABAKTANI? - Ps 21 (22)

```
Z. ELI, ELI, LAMA SABAKTANI?
   MOJ BOG, MOJ BOG, ZAKAJ SI ME ZAPUSTIL?
K. Kako daleč je tvoja rešitev od moje tožbe,
   Kličem te podnevi, a ne odgovarjaš,
   vpijem ponoči, in nimam počitka.
   In vendar ti si Sveti,
   ti, ki prebivaš v hvalnicah mojega ljudstva.
   Vate so upali moji očetje,
   upali so, in si jih osvobodil,
   vpili so k tebi, in bili so rešeni,
   upali so vate, in jih nisi razočaral.
   Kaj pa jaz? Zakaj mi ne pomagaš?
   e H<sup>7</sup>
Mar nisem človek? Glej, črv sem,
   v sramoto ljudem in izmeček ljudstva!
   Zasmehujejo me vsi, ki me vidijo,
   pačijo usta, majejo z glavo in govorijo:
   "Zaupal je v Gospoda,
   naj ga on reši, če zares tako ga ljubi".
```

Res je, da me ljubiš, vem, da imaš me rad!

Vzel si me iz materinega telesa.

Ob rojstvu si me sprejel,

od materinega naročja si ti moj Bog,

že ko sem se rodil, so me izročili tebi.

Z. ELI, ELI, LAMA SABAKTANI...

K. Ne bodi daleč od mene,

e ker je blizu stiska in nihče mi ne pomaga!

Obkrožilo me je mnogo juncev,

oblegajo me basanski biki,

proti meni razpirajo svoje gobce,

kakor lev, ki trga in rjove.

Smrdljiva voda sem, ki jo odlijejo.

Vse moje kosti so se razklenile.

H7

Moje srce je kakor vosek,

topi se v moji notranjosti.

Grlo imam suho kot črepinja,

jezik se mi je prilepil na nebo.

V smrtni prah si me položil.

Z. ELI, ELI, LAMA SABAKTANI...

```
K. Pasii trop me je obkrožil,
   napada me tolpa hudobnežev.
   Prebodli so mi roke in noge,
   vse svoje kosti morem prešteti.
   Zijajo vame in buljijo,
   delijo si moja oblačila,
   za mojo obleko žrebajo.
   Toda ti, Gospod, ne bodi daleč,
   moja moč, moja moč, hiti mi pomagat.
   Iztrgaj me meču
   in pasjim krempljem.
   Reši me iz žrela, levjega žrela,
   in izpred bivolskih rogov.
   Oznanjal bom tvoje ime svojim bratom,
   te hvalil sredi zbora in govoril:
   Hvalite Gospoda vsi, ki se ga bojite,
   pojte Gospodu, rod Jakobov,
   slavite ga, rod Izraelov;
   ker se mu ni studil ta ubožec,
```

on edini se ni pohujšal nad mano,

ni preziral tega reveža,

ni skril pred njim svojega obličja,
e
temveč ga je uslišal, ko je klical na pomoč.

Z. ELI, ELI, LAMA SABAKTANI...

Zdaj vem, da se bodo ubogi nasitili,

da te bo našel, kdor te išče,

da bo njihovo srce živelo,

živelo vekomaj, živelo vselej!

H Gospodu se bodo vrnili z vseh koncev zemlje.

Padle bodo predenj vse družine ljudstev,

kajti kraljestvo, kraljestvo je Gospodovo,

on gospoduje nad vsemi narodi.

Le njemu se bodo priklonili ti, ki spijo pod zemljo,

in oni, ki se v prah pogrezajo.

a Kajti živel bom, živel bom zanj,

njemu bo služilo moje potomstvo.

O Gospodu bodo govorili prihodnjemu rodu,

e a e oznanjali bodo, kar je storil z mano.

Ljudstvu, ki se bo rodilo, bodo rekli:

"Glejte, Gospodovo delo!"